

۵

هوس قمار دیگر!

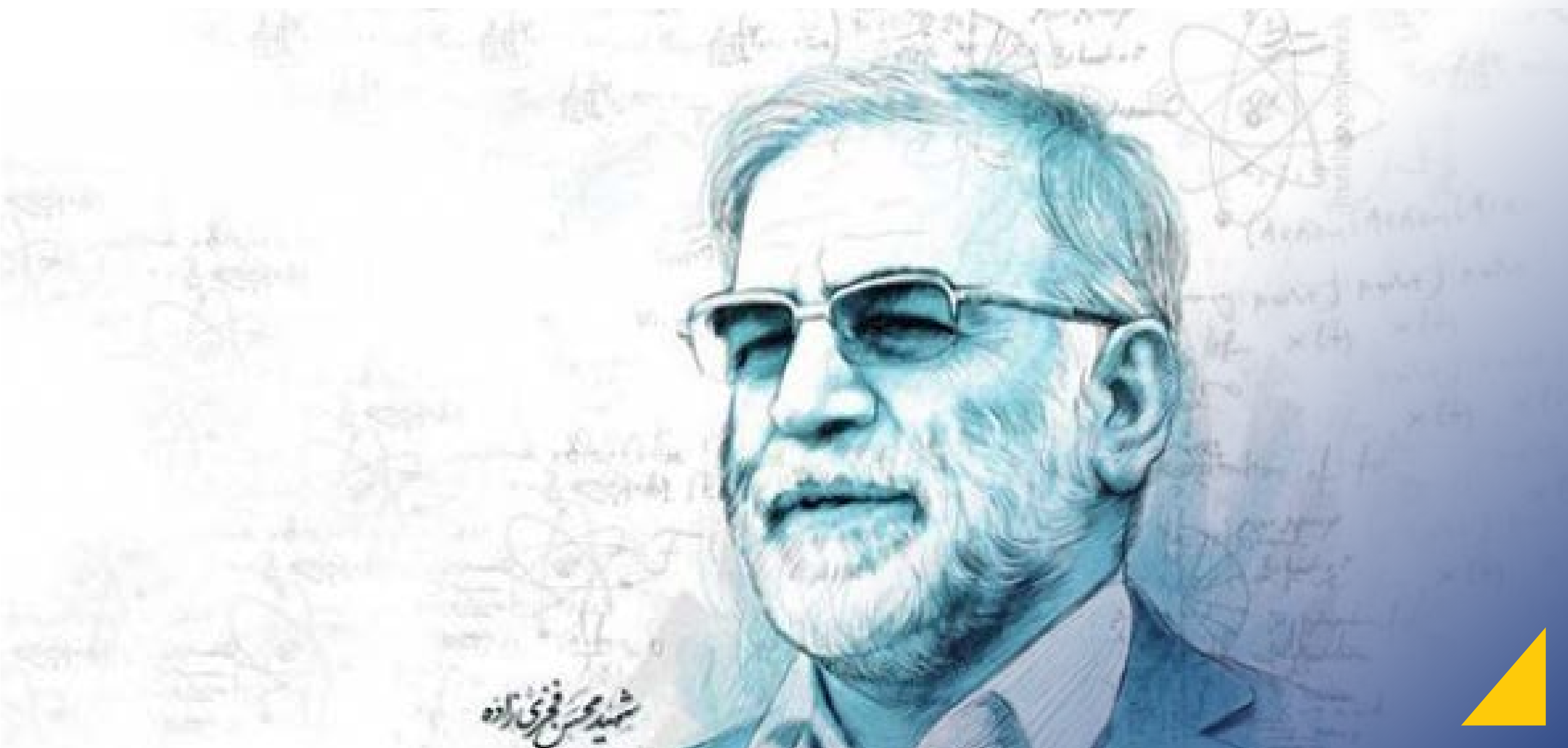

رسوخ وادادگی؛ بی توجهی
به افکار عمومی

بارامانت
که توانست کشید؟

شید غزینی زاده

حداقل ترین منافع ملی می باشند. چنانکه وادادگی در این عرصه در هر سطح و اندازه ای با ریزش مشروعیت همراه است، از جهتی می توان گفت آنچه باعث انفکاک عرصه سیاست از ورزش می شود تسری وادادگی سیاسی به تمام شئون جامعه اعم از اقتصادی، اجتماعی، امنیتی و... می باشد در صورتی که در عالم ورزشی محدود به همان عرصه می باشد.

غرض از بیان تمثیل ورزشی، ایجاد فهم دقیق تر از حرکت در فضای سیاسی و حاکمیتی می باشد. چنانکه دولتی نتواند در حفظ منافع ملی خوب عمل کند لطمه ای را که متوجه مشروعیت می کند فقط در ابعاد همان دولت باقی نمی ماند و کم کم به تمام

عباس عطایی خواه

تحریریه

@_mr.abbas.at_

در عالم ورزشی هرگاه بازیکنی در قبال حریف خود کم کاری، سهل انگاری و... را انجام دهد اصطلاحاً می گویند؛ بازیکن واداده است، در واقع این اقدام بازیکن نه تنها باعث واگذاری بازی به حریف خود است بلکه موجبات آن را فراهم می کند تا در نقطه سیبل افکار عمومی قرار بگیرد، وادادگی بازیکن در نهایت مشروعیت خود و تیمی که به آن منتسب می باشد را، در افکار عمومی دچار خدشه می کند. عرصه سیاست از حیث رقابت به مثابه بازی ورزشی می باشد که همه در تکاپوی کسب

وجوه نظام سرایت پیدا می‌کند.

دولت بی‌دولتی

دولت یازدهم و دوازده با شعار احقاق منافع ملی در خارج از مرزهای ملی روی کار آمد اما آنچه نمایان است توان حفظ منافع موجود را در داخل چارچوب سرزمینی را هم ندارد. چنانکه در پیشامد حادثه آتش سوزی در پژوهشگاه سازمان فضایی کشور در بهمن ماه ۹۷ که منتهی به روز ملی فناوری فضایی کشور می‌شد و سوگ سه تن از پژوهشگران را به

از مزاح گویی همیشگی را شامل نمی‌شد.

در حادثه نطنز ۱ و ۲ که نشانه‌ها از ۳، ۴، ۵ و... را هم حکایت می‌کنند تنها بازنده اصلی «افکار عمومی» می‌باشد. مثل همیشه با توجیهات برون مرزی سعی در اقناع افکار عمومی کرده‌اند در صورتی که آنچه را مردم از نمایندگان منتخب خود خواستارند چرایی اتفاق در این مراکز مهم و چرایی عدم محافظت از مهم‌ترین منافع ملی می‌باشد نه آنکه مقصر

دشمن خارجی است یا خباثت داخلی . اصلاً آیا دولتی وجود دارد؟

ترور شهید فخرزاده، بمباران هوایی اسرائیل در سوریه، آسیب دیدن کشتی‌های نفتی و... از جمله مصادیقی است که بیش از آنکه منافع ملی را هدف قرار دهد سرمایه‌های اجتماعی را نشانه می‌رود. اولین خروجی عدم

دنبال داشت، تنها واکنش موثر از جانب وزیر ارتباطات در سطح ابراز بی‌اطلاعی و مشغول بودن به آمادگی جشن روز ملی فضایی بوده است آن هم در موقعیتی که افکار عمومی در انتظار پرتاب ماهواره فضایی به انتظار نشسته است. پاسخ وزیر ارتباطات به گونه‌ای بود که چیزی متفاوت

اقتناع افکار عمومی متوجه خود دولت می باشد چنانکه بهترین اقدامات رو هم انجام دهد باز نمی تواند افکار عمومی را قانع کند. چون در سالهای متمادی هیچ اهمیتی برای افکار عمومی قائل نبوده و از یک برهه زمانی به بعد افکار عمومی هیچ توجیهی را از کارگزاران پذیرا نیستند.

اراده مردم به مثابه مردم سالاری

چنانکه رهبر انقلاب تلقی خود را از مردم سالاری دینی اینگونه تشریح می نماید (مردم سالاری دینی با حرف نمیشود؛ مردم سالاری دینی با شرکت مردم، حضور مردم، اراده‌ی مردم، ارتباط فکری و عقلانی و عاطفی مردم با تحولات کشور صورت میگیرد) در واقع نادیده انگاشتن اراده مردم، یعنی فاصله گرفتن از بطن مردم سالاری دینی و حرکت به سمت چیزی غیر از جمهوری اسلامی، که اوج اتفاق را

در مقطعی نمایان میکند که دولت پشتیبانی و حمایت عمومی را می طلبد. اما جامعه اصلا هم پایه دولت حرکت نمی کند. همان طور که در مسئله «توافق ۲۵ ساله» جامعه هیچ گاه به سمت اقتناع پیش نرفت و هیچ گاه نسبت به انعقاد این معاهده رضایت خاطر نیافت.

تنها راه بازسازی اعتماد افکار عمومی اقدامات به موقع، در حد قواره زیان متوجه شده است. اقداماتی از قبیل غنی سازی ۶۰٪ مسلمانان گامی مهم در جهت منافع ملی است منتهی نمی تواند «کافی» باشد. چرا که بازسازی سرمایه های اجتماعی به مراتب مشکل تر از غنی سازی ۶۰٪ است لذا دولتی که تنها به همین گام عملی محدود شود بزرگترین باخت را به ارمغان آورده است.

چهار سناریو پیش روی تیم مذاکره کننده هسته ای

کند و تیم مذاکره کنند هم باید وین را ترک کند به خصوص که به تازگی و در حین مذاکرات تاسیسات هسته ای ایران در نطنز مورد حمله تروریستی واقع شده در بین این حرف ها اما واقعا چه احتمالاتی بر سر راه مسیر دیپماسی هسته ای در وین (و یا شاید ما به ازای داخلی آن در انتخابات وجود دارد) به طور کلی چهار یا پنج احتمال ممکن است واقع شود، و دسته های دیگری در زیر مجموعه این احتمالات جای میگیرد، در ادامه این احتمالات را میخوانیم

مصطفی دین پیروز

نویسنده

این روز ها هرچند به داغی روز های اول نه، ولی بازار مذاکره داغ شده، و هرچه این داغی بیشتر میشود فشار افکار عمومی و رسانه ها به تیم مذاکره کننده هم بیشتر میشود، اما همه رسانه ها یک حرف را نمیزنند، برخی تریبون دارها میگویند تیم مذاکره کننده باید هرچه زودتر از رابطه مغشوش ایران و آمریکا تنش زدایی کند و دسته ی دیگری هم میگویند که ایران نباید حتی مذاکره

احتمال اول: تیم ایرانی مطابقه سیاست قطعی نظام حرکت کند، و تیم آمریکایی هم این سیاست را بپذیرد، این سیاست در بازه قبل از انتخابات بسیار دشوار و در بازه بعد از انتخابات ناممکن به نظر میرسد، به این دلیل که اولاً بعید است آمریکا یا هر دولت عاقل دیگری به یک دولت رو به اتمام همچین امتیازی بدهد و دوماً از اظهارات طرف های غربی بر می آید که سیاست این کشور ها کش دادن بازی تا بعد از انتخابات است

برای دو پینگ نزدیک انتخابات به دولت رو به زوال ایران کمک کند، این گزینه بیشترین نگرانی را در میان نخبگان برانگیخته و خیلی ها معتقد هستند از تیم مذاکره کننده این کار بر می آید (مثلاً فلان خبرگزاری بهمان نخبه فلان تشکل) اما سوال اصلی این جاست، اگر تیم مذاکره کننده به این توافق برسد، چه کسی آن را اجرا خواهد کرد؟ سازمان انرژی اتمی به عنوان مسئول اصلی شناخته میشود اما آیا صالحی بر خلاف سیاست قطعی نظام عمل

چگونه هزینه قمار بالا رفته؟

احتمال دوم: تیم ایرانی با سیاست قطعی نظام حرکت نکند و تیم آمریکایی هم با گزینه هایی مثل آزاد کردن بخشی از پول های بلوکه شده ایران یا دادن واکسن کرونا و ... بخواهد

خواهد کرد؟ تجربه ۹ ساله ریاست سازمان انرژی اتمی در در دولت های مختلف و تجربه وزارت خارجه او احتمالاً مشخص میکند کسی که رئیس سازمان انرژی اتمی خارج قاعده قدرت بازی نمیکند، از نمونه

دارد تا در مجلس مورد بررسی قرار بگیرد، که هم مجلس و هم واضح سیاست قطعی مذاکرات ایران بدون در نظر گرفتن این که دولت بعدی ایران در اختیار چه گروهی خواهد

های اخیر آن میتوان به خبر اطلاع غنی سازی اورانیوم ۶۰ درصد به قالبیف اشاره کرد، دلیل دیگر این ماجرا را میتوان در مصاحبه ظریف با جست که گفته است اختیار من

بود، در انتخاب وزیر خارجه و تیم او سخت گیری بیشتری خواهند کرد که این هم مانع از دست کاری سیاست ایران در مذاکرات خواهد بود احتمال سوم: تیم ایرانی مطابق سیاست قطعی ایران در مذاکرات حاضر شود و تیم آمریکایی مذاکرات را رها کند یا قطع کند، این حالت از آمریکا خیلی بعید به نظر میرسد، عموماً در سیاست خارجی آمریکایی ها هزینه عدم مذاکره بستن راه گفت و گو ها را نمی پردازند. بنابر این احتمال دارد آمریکا برای کشاندن مذاکرات به این سمت، مذاکرات را آنقدر ادامه دهد تا تیم ایرانی به

در وزارت خارجه دولت صفر بوده، از طرفی دیگر به لحاظ قانونی هم در این دور مذاکرات با وضع «قانون اقدام راهبردی برای لغو تحریم ها و صیانت از حقوق ملت ایران» امکان مانور، خارج از چهارچوب، از تیم ایرانی گرفته شده است، همچنین با قوه قضائیه ای در این دور طرف هستیم که به سرعت به این ماجرا رسیدگی خواهد کرد، و علت آخر آن که تیم ایرانی احتمالاً نتواند دیگر نتواند قمار کند آن است که انتصاب وزیر خارجه طبق عرف دولت های بعد از انقلاب علاوه بر نظر رئیس جمهور نیاز به تایید رهبری هم

دام زمان انتخابات بیافتد و مذاکرات را تا بعد از انتخابات ترک کند که البته آمریکایی ها سابقه انجام این عمل را در سال ۸۸ دارند

نتیجه؟ احتمالا مذاکرات طولانی

احتمال چهارم: در نهایت این گزینه وجود دارد که، تیم ایرانی در مذاکرات

در نهایت احتمال این که توافقی پیش از زمان انتخابات رخ دهد سخت دشوار است، و احتمال این که با همین شرایط بعد از انتخابت توافقی رخ دهد تقریبا غیر ممکن خواهد بود، زیرا دولت مشخص شده و چه غربگرا باشد یا نباشد اولاً نیاز به دوپینگ ندارد ثانياً اگر آمریکا عمل به توافقات را

با عبور از خط مشی قطعی ایران حاضر شود و تیم آمریکایی آن را نپذیرد، این گزاره به دو علت احتمالا اتفاق نیافتد، اول این که عدم حضور تیم ایرانی شرایط سختی را برای آن ها رقم خواهد زد و دوم این که، آمریکایی ها به مسئله لزوم دوپینگ دولت ایران برای انتخابات واقف هستند

بخواهد احتمالا به جای دست پیش گرفتن بخواهد با چراغ سبز نشان دادن به کشور های اروپایی و کاهش کمی از تحریم ها ایران را به توافق بازگرداند و خودش متحمل پذیرفتن هزینه گزینه بازگشت بدون قید و شرط و با راستی آزمایی ایران نشود البته باز باید دید در روز های آتی چه پیشامد هایی رخ خواهد داد

نکاتی چندپیرامون فایل صوتی اخیر ظریف

مهدی سماواتی

نویسنده

@samavatimahdi

نکته اول این که فایل به صورت دوگانه ضبط شده بود یعنی هم مصرف داخلی دارد (برای انتخابات) هم به نوعی سیگنال خارجی میدهد به همتای مذاکره کننده غربی که اگر روند مذاکرات پیش رفت تقصیر میدان است

ساده انگاری است که بپذیریم مصاحبه صوتی ظریف محرمانه بوده! این مصاحبه تعمداً برای چنین روزی و در آستانه انتخابات ساخته شده بود و کسی جز خودشان آن را نشر نداده اند!

ساده انگاری است که بپذیریم تیم جنگ روانی دولت در این مصاحبه نقشی نداشته است! واقعیت این است که اندازه و مأموریت ظریف در این پروژه حکم “سرباز پیاده” در بازی شطرنج را داشت! و این نشان از قامت “دیپلماسی حقیر” ظریف دارد!

در این فایل به صورت کاملاً مشهود، جناب وزیر سعی دارد خط مشی فکری خود را جدا کند از خط نظام؛ که برای شخصی در این جایگاه و در این رده و در این زمان اصلاً شایسته نیست. و اینکه وزیر یک مملکت

با اصول و آرمانهای آن همخوانی
فکری و نظری ندارد یک فاجعه
است

کدام منفعت؟ کدام ملت؟

مصاحبه ساختار شکنانه و ضد
منافع ملی و توهین آمیز ظریف
در آستانه انتخابات؛ یک شوی
انتخاباتی و با هماهنگی و دستور
تیم عملیات روانی دولت بود!
این رفتارها و اقدامات سخیف و
خائنانه را باید به مثابه طوفان
قبل از حادثه های انتخابات دید!
در آستانه انتخابات و سناریو دولت
در مذاکره اخیر وین و با هدف دو
قطبی سازی “مذاکره - مقاومت”
آقای ظریف و اتاق عملیات روانی
دولت به شکل ناخواسته به
دست خودشان ركب خوردند و
رشته محاسباتشان در “مکر سازی
انتخاباتی” از هم گسیخت و از

قضا پروژه تخریب “مذاکره -
مقاومت” به نام سردار سلیمانی
رقم خورد! و رفتار و کردار ظریف
به سیاهه های خیانت و چندی
آور تاریخ دیپلماسی تقی زاده ها
و فروغی های ایران فرو غلتید!
اما نام مقدس قهرمانِ مظلومی
که با تخریب بیگانه بود تا ابد
در خاطره ها جاودانه شد.

داستان خیانت دولت و دستگاه
دیپلماسی؛ قصه تلخ و پرماجر است!
هنوز تا کشف عمق خیانت ها،
اسرار دیگری باید از زبان خودشان
افشا شود! این سنت لایتغیر الهی
است و منتقم خون به ناحق
ریخته “خداست”. تا کشف
عاملان خیانت و رسوا شدن
همراهان جنایت ترامپ و داستان
آلوده به خون شهید سلیمانی
زمان زیادی باقی نیست!

بار امانت که توانست کشید؟

تحلیل حقوقی جملات انتخاباتی حضرت امام خامنه‌ای (دام‌ظله‌العالی)

کارزار انتخاباتی بشوید؛ اما این جور نباشد که سنگینی کار را ندانید.»
سخنرانی نوروزی؛ ۱۴۰۰/۱/۱

اولاً؛ بیانات ایشان به عنوان امام و حاکم اسلامی، در هر زمینه‌ای مخصوصاً انتخابات، فصل‌الخطاب است و با توجه به اسلامی بودن نظام سیاسی ایران، «فرامین رهبری» جزء بالاترین منابع حقوقی در جمهوری اسلامی تلقی می‌شود.

تا پخته شود خامی

ثانیاً؛ با توجه به هویت نظام سیاسی - حقوقی کشور، در نظام

علی تقی نژاد

دانشجوی دکترای حقوق عمومی

@ alitaghinezhad1

«به آن کسانی که داوطلب ریاست جمهوری می‌شوند - حالا شروع شده دیگر؛ الآن مدّتی است که افراد پی‌درپی اعلام می‌کنند که می‌خواهند شرکت کنند - می‌خواهم به آنها بگویم انتظار داریم سنگینی کار را بدانید؛ شما که داوطلب شده‌اید، بدانید چه چیزی را می‌خواهید بر دوش بگیرید، چه بار سنگینی را می‌خواهید بر دوش بگیرید؛ این را بدانید. اگر دیدید می‌توانید، خیلی خوب، وارد

حقوقی ما «حق انتخاب شدن» پذیرفته شده است که ضمن عدم اعمال محدودیت در تعداد ثبت نام کنندگان توسط مقنن، می‌خواهند در انتخابات پیش رو ثبت نام نمایند، احترام قائل‌اند و مانع حضور برخی یا فرد خاصی در انتخابات نشده‌اند؛ حتی در انتهای

چنانچه داوطلبین در انتخابات، طبق ماده (۳۵) قانون انتخابات ریاست جمهوری مصوب ۱۳۶۴/۴/۵، شرایط کافی و لازم را داشته باشند، حق ثبت نام برای آنها محفوظ بوده و در صورت تأیید صلاحیت توسط شورای نگهبان، می‌توانند بدون هیچ مانعی و سلب حقی، به تبلیغات انتخاباتی بپردازند. رهبری معظم انقلاب اسلامی، مطابق با اندیشه‌های قانون‌گذار و در راستای قانون، «حق انتخاب شدن» داوطلب‌های ریاست جمهوری را منتفی ندانسته و به اهتمام آنها که فراز که می‌فرمایند «این جور نباشد که سنگینی کار را ندانید»، طوری سخن نگفته‌اند که مثلاً چون شما متوجه سنگینی بار مسئولیت رئیس‌جمهوری نیستید، پس دیگر حق ثبت نام کردن هم ندارید! البته در دوره‌هایی، بنا به اقتضای شرایط کشور و نامزدهای احتمالی، به افرادی سفارش و توصیه می‌نمودند که صلاح نیست وارد کارزار انتخاباتی شوند.

ثالثاً؛ در این بیانات، یک‌سری وظایف برای داوطلبان ریاست جمهوری تعیین کرده‌اند:

۱- اولاً داوطلبی که «اعتقاد به ولایت فقیه» دارد، یعنی به حکومت فقیه عادل و دین‌شناس معتقد است، باید متوجه باشد این نکته را ولی فقیه و حاکم اسلامی به نامزدهای احتمالی و قطعی ریاست جمهوری می‌فرمایند. لذا توصیه‌ی معنوی نیست و اتفاقاً بسیار «کاربردی» است. چنانچه فرد یا افرادی متوجه سختی و سنگینی مسئولیت باشند، بدون آنکه به مرحله‌ی ثبت نام برسند، خودشان منصرف خواهند شد و هزینه‌ای هم برای نظام و مجموعه‌های اجرایی و ناظر انتخابات تحمیل نمی‌کنند.

عمل به مر قانون

۲- این فراز «بدانید چه چیزی را می‌خواهید بر دوش بگیرید، چه بار سنگینی را می‌خواهید بر دوش بگیرید»، یعنی از ابتدای روند شروع انتخابات که مرحله‌ی تبلیغات و اطلاع‌رسانی برای ثبت نام نامزدهای ریاست جمهوری است، توجه و همت نامزدها باید به وظیفه‌ی اصلی ریاست جمهوری که عمل در راستای قانون اساسی و قانون عادی است، رفع مشکلات مردم و مدیریت شایسته در امور

اجرایی کشور است، منعطف باشد و نه مسائل فرعی دیگر از جمله کسب شهرت، جاه و مقام و غیره. در قسمت انتهایی سوگندنامه‌ی ریاست جمهوری که در اصل (۱۲۱) قانون اساسی بیان شده: «... و با استعانت از خداوند و پیروی از پیامبر اسلام و ائمه اطهار علیهم‌السلام، قدرتی را که ملت به‌عنوان امانتی مقدس به من سپرده است، همچون امینی پارسا و فداکار نگاهدار باشم و آن را به منتخب ملت پس از خود بسپارم»، کرسی ریاست جمهوری، «امانتی مقدس» شمرده شده و همین دو کلمه، نشان‌دهنده‌ی سنگینی کار و رعایت حقوق‌الناس در تصدی‌گری امور اجرایی خواهد

پیشران

جوانان پیشران حرکت عمومی کشور

مدیرمسئول: مصطفی حضوری

سردبیر: محمدرضا محمدی

جانشین سردبیر: مصطفی دین‌پرویز

تحریریه: مهدی سماواتی، محمدامین

چرخچی، علی تقی‌نژاد، مصطفی دین

پرویز، عباس عطایی خواه،

طراح: مسعود محمدی